

den højtærede Ordfører dog ind paa at erkende, at der i 1919—20 var overordentlige Udgifter af særlig Art, som senere er forsvundet. Lad os derfor en Gang se, hvorledes det ordinære Budget paa §§ 8—25 ser ud.

Naar man fradrager de specielle, overordentlige Udgifter, som stammer fra Krigen, Krigens Eftervirkninger og den Krisesituation, hvori vi endnu befinder os — det er de overordentlige Foranstaltninger, som er foretaget med Hensyn til Arbejdsløshed, Dyrtid, militære Foranstaltninger, Sønderjylland, Boligforanstaltninger, som jeg mener, man maa trække fra; derimod regner jeg med til de ordinære alle Lønforhøjelser baade i Form af Dyrtidstillæg og virkelig Løn i Henhold til den Lov, som blev givet i 1919 —, saa vil man se, at Balancen ser saadan ud: I 1919—20 er Udgifterne paa §§ 8—25 bortset fra de overordentlige Udgifter 318 Mill. Kr., i 1920—21 er de 373 Mill. Kr., i 1921—22 410 Mill. Kr. og i 1922—23 385 Mill. Kr. Man vil deraf se, at hele den Fremstilling, der gives fra Ministeriets Side af, at deres Arbejde med Hensyn til Udgifternes Nedsættelse har ført til at skabe et lavere Budget for normale Tider, er fuldkommen urigtig. Hvad der er Aarsagen dertil, peger det ærede Medlem paa; de fortæller, at de har givet forskellige forøgede Udgifter til det ene og det andet o. s. v., og det kan være meget rigtigt; hvad det ærede Medlem overhovedet fremstiller, er simpelt hen en Række Tal, som siger, hvad denne Regering har foretaget sig af den ene eller den anden Art, snart i Retning af at formindske og snart i Retning af at forhøje Udgifterne, men nogen Fremstilling af, hvorledes Forholdene virkelig har artet sig, findes der ikke Spor af i det, den ærede Ordfører har ført frem.

Om Regeringens økonomiske Politik har jeg tidligere udtalt, at den i Mod sætning til de andre Landes, der havde en opadstigende Linie, maatte betegnes som en Mangel paa økonomisk Politik. Man har fra Regeringens Side haft den Opfattelse, at Indgreb i Erhvervslivet var farlige og skadelige; man har derfor villet holde sig passiv; men er ved Begivenhedernes Magt tvunget ind ikke i en fast Politik, men i stadig afbrudte Panikforanstaltninger. Ingen Sinde har man foretaget en samlet Undersøgelse af, hvad Landets Økonomi kunde tiltrænge; selv om man fra anden Side har opfordret Regeringen til at foretage en saadan samlet Undersøgelse ogsaa med Partierne for at søge paa dette vigtige Omraade at opnaa en Samvirken mellem de

forskellige Partier og de forskellige Interesser i Landet, har man ikke foretaget nogen saadan, man har bygget alting paa Samarbejdet med det konservative Folkeparti; og hver Gang man har haft en Krise med dette, har man tilkastet det et eller andet Offer i Form af en virkningsløs Panikforanstaltning. Andre Indgreb i Erhvervs livet har efterhaanden som de har summeret sig op; antaget Karakter af at berøre alle de vigtigste Spørgsmaal indenfor det økonomiske Liv. De har berørt Kreditforeningsvæsenet, hele den Institution, hvorpaa vor Realkredit hviler, de har omfattet Landmandsbanken, altsaa Bankvæsenet, og de har omfattet selve Pengevæsenet. Jeg skal i dette Øjeblik beskæftige mig med det sidste, Bestræbelsen for at bringe Orden i Pengevæsenet.

Tre Aar efter, at man tiltraadte, var man endelig naaet til den Opfattelse, at man havde set fejl paa den faldende Valutas Egenskaber. Den ærede Ordfører for de Konservative, Hr. Pürschel, har allerede omtalt den ejendommeligt spottende Udtalelse, som Indenrigsministeren har fremsat mod det Forslag, Statsministeren gennemførte, ved at betegne det som et Arkanum; et Helbredelsesmiddel; der ikke er anset i videnskabelig Kredse, det maa altsaa antages at være ud fra en videnskabelig Bedømmelse, at Indenrigsministeren spottede Statsministerens Foranstaltning saa groft, som han i Virkeligheden gjorde det. Men naar Indenrigsministeren saaledes har talt, vil det dog være rimeligt ogsaa at lade Statsministeren faa Ordet overfor denne Spot af hans Foranstaltning og se, hvad han ventede af den. Han har her i Tinget sagt, at Egaliseringsfonden efter hans Opfattelse ikke blot vilde være i Stand til at udjævne Kronen, til at hindre de Udslag, der fremkaldtes af Spekulation og Panik, men den vilde ogsaa være i Stand til at løfte den. Han brugte disse Udtalelser overfor det ærede Medlem Hr. Pürschel, idet han fandt, at denne ikke havde Tillid nok til Egaliseringsfonden. Den højtærede Minister kan dog ikke, naar han siger dette til Hr. Pürschel, mene, at det, han byder det danske Samfund, er, hvad Indenrigsministeren kalder et Arkanum. Han kan kun mene, at det, han her bød det danske Samfund, var et virkelig Hjælpemiddel til at komme igennem en saare farlig og alvorlig Situation. Men det viste sig at være et Arkanum, den højtærede Indenrigsminister har for saa vidt Ret i sin Spot.

Men hvorfor? Fordi Egaliseringsfonden